

Amerre nem látszik a tenger

*Milyen tél az, ami után nem jön nyár?
két hosszú éjszaka közt lélegzetvételnyi nappal
mint az ügyetlen úszó, aki egy levegővel túl mélyre merül
mindig rossz ütemben jövök a felszínre*

*A sötétség nem múlik el, csak megkopik reggelre
de hogy lehet délelőttnek hívni azt, ami épp csak dereng?
ha innen nézem, három híd is a semmibe vész
pedig állítólag a túlparton is laknak
akár egy videójátékban, már megvan minden
ott is, ahova nem megyek
én inkább arra fordulok, amerre nem látszik a tenger
megkapaszkodom abba, ami még ismerős*

Hullapóz

*Azt mondd magadnak, hogy még ez is egy jógapóz.
A hátadon fekszel, a padló megtart. Vigasztalás.
Megmozdulni az előbb nem akartál, most már nem is lehet.
Ez vagy: érintkezés két felület között.
Nem messze tőled egy kisfiú kockákat pakol egymásra.
A kisfiú szuszog, a kocka újra és újra csattan.
Lehunyt pillák alól lesed, hogy mit csinál, ha nem létezel.*

Április

*A kegyetlen madár csiripelés semmire sincs tekintettel
április
tavaszodik, de a hegyeket még hó borítja
ismeretlen, szikrázó meredekség
pedig innen nincs hova visszafordulni*

*Marad a szél, az ég kék üvege
a zanót sárga foltjai
önmagában bizonytalan kókuszzillat
a háta mögött süllyed el
egy valaha lakott, nagyobb földterület*

*Mintha tényleg oromra érne, megáll és körbenéz
a monokróm horizonton elúszik egy hajó
és az jut eszébe: Isten
aztán pedig: ez háború*